

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: трябва ли гражданите на трети държави, които независимо по какви причини са възприели сходни западни стандарти и ценности в резултат от действително пребиваване в държава членка през жизнения период, в който се формира идентичността им, да се считат за „членове на определена социална група“ по смисъла на член 10, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95? Трябва ли въпросът дали е налице „определена социална група, която има собствена идентичност в съответната държава“, да се преценява от гледна точка на държавата членка, или във връзка с член 10, параграф 2 от Директива 2011/95 това трябва да се тълкува в смисъл, че решаващото е чужденецът да може да докаже, че в държавата на произход е считан за част от определена социална група или най-малкото за притежаващ съответните ѝ характеристики? В съответствие ли е с член 10 от Директива 2011/95 във връзка с принципа за забрана на връщането и с правото на убежище изискването, съгласно което възприемането на западния начин на живот може да обоснове предоставяне на бежански статут само когато се основава на религиозни или политически причини?
- 3) В съответствие ли е с правото на Съюза, и по-специално с член 24, параграф 2 във връзка с член 51, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), национална практика, съгласно която при произнасянето по молба за международна закрила решаващият орган претегля висшия интерес на детето, без преди това конкретно (за всеки отделен случай) да установи (да даде възможност да се установи) какъв е този интерес? Различен ли ще е отговорът на този въпрос, ако държавата членка трябва да разгледа молба за издаване на разрешение за пребиваване на общо основание и при произнасянето по тази молба следва да се вземе предвид висшият интерес на детето?
- 4) Как и на какъв етап от разглеждането на молба за международна закрила трябва да се вземе предвид и да се претегли в светлината на член 24, параграф 2 от Хартата висшият интерес на детето, и по-специално посегателствата, които ненавършилото пълнолетие лице е понесло заради дългосрочното си действително пребиваване в държава членка? От значение ли е в това отношение дали действителното му пребиваване е законно? При претеглянето на висшия интерес на детето при разглеждането на тази молба от значение ли е дали държавата членка се е произнесла по молбата за международна закрила в предвидените в правото на Съюза срокове за това, дали е налице неизпълнение на наложено преди това задължение за връщане и дали е налице пропуск на държавата членка да изведе лицето след приемането на решението за връщане, което е дало възможност на ненавършилото пълнолетие лице да продължи действително да пребивава в тази държава членка?
- 5) В светлината на член 7 във връзка с член 24, параграф 2 от Хартата в съответствие ли е с правото на Съюза национална практика, която провежда разграничение между първата и последващите молби за международна закрила, съгласно което при последващи молби вече не се вземат предвид общите основания?

(¹) Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9).

**Преюдициално запитване от Supreme Court (Ирландия), постъпило на 3 август 2021 г. —
Наказателно производство срещу SN и SD. Други страни: Governor of Cloverhill Prison, Ireland,
Attorney General, Governor of Mountjoy prison**

(Дело C-479/21)

(2021/C 391/22)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Наказателно производство срещу:

SN и SD

Преюдициални въпроси

- 1) Могат ли разпоредбите на Споразумението за оттегляне, които предвиждат запазването на действието на режима на ЕЗА (¹) по отношение на Обединеното кралство през предвидения в това споразумение преходен период, да се считат за обвързващи за Ирландия, като се има предвид значимото им съдържание в сферата на ПССП (²), и

- 2) Могат ли разпоредбите на Споразумението за търговия и сътрудничество, които предвиждат запазването на действието на режима на ЕЗА по отношение на Обединеното кралство след съответния преходен период, да се считат за обвързващи за Ирландия, като се има предвид значимото им съдържание в сферата на ПССП?

⁽¹⁾ Европейска заповед за арест.

⁽²⁾ Пространство на свобода, сигурност и правосъдие.

Преюдициално запитване от Supreme Court (Ирландия), постъпило на 3 август 2021 г. — Minister for Justice and Equality/W O, J L

(Дело C-480/21)

(2021/C 391/23)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Молител в първоинстанционното производство: Minister for Justice and Equality

Ответници в първоинстанционното производство: W O, J L

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли да се приложи критерият, установен в решение [от 25 юли 2018 г., Minister for Justice and Equality (Недостатъци на съдебната система)] ⁽¹⁾ и потвърден в решение [от 17 декември 2020 г., Openbaar Ministerie (Независимост на издаващия съдебен орган)] ⁽²⁾ когато е налице реален риск жалбоподателите да бъдат изправени пред съдилища, които не са създадени със закон?
- 2) Следва ли да се приложи критерият, установен в решение [от 25 юли 2018 г., Minister for Justice and Equality (Недостатъци на съдебната система)] и потвърден в решение [от 17 декември 2020 г., Openbaar Ministerie (Независимост на издаващия съдебен орган)], когато лице, оспорващо искане в рамките на европейската заповед за арест, не може да удовлетвори този критерий поради факта, че към съответния момент не е възможно да се установи съдебният състав, който ще разгледа случая на лицето, поради случайното разпределение на делата?
- 3) Представлява ли нарушение на основното съдържание на правото на справедлив съдебен процес, препологащо изпълняващата държава да откаже предаването на жалбоподателите, липсата на ефективно правно средство за защита, чрез което да се оспори действителността на назначаването на съдии в Полша, при обстоятелства, при които е видно, че към съответния момент жалбоподателите не могат да установят, че съдилищата, пред които ще бъдат изправени, ще се състоят от съдии, чието назначаване е недействително?

⁽¹⁾ Дело C-216/18 PPU, EU:C:2018:586.

⁽²⁾ Дела C-354/20 PPU и C 412/20 PPU, EU:C:2020:1033.

Жалба, подадена на 13 август 2021 г. от Health Information Management (HIM) срещу решението, постановено от Общия съд (десети състав) на 9 юни 2021 г. по дело T-235/19, Health Information Management (HIM)/Комисия

(Дело C-500/21 P)

(2021/C 391/24)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Health Information Management (HIM) (представител: P. Zeegers, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да установи допустимостта и основателността на жалбата и съответно